

Núria Florenza i Serra

AVUI

Març, 81

Avui les ferides
son massa punxoses
i el cor em tremola.
Com un mar estéril
onejo en platja llorda;
l'arena al me pas
és xopa de miralls trencats.
El blau del cel no m'emmiralla
i l'escuma esblaimada,
sense esma,
m'arrosega a mossecs
aigua endins.
Sento un dolor punyent
i cloc els ulls;
hi ha fets i paraules
que degraden.